

Sveti oče,

Teško mi je naći prave riječi kojima bih izrekao svoju radost kao i radost hrvatskog naroda zbog Vašeg pastirskog pohoda. Predstavnici hrvatskih znanstvenika i kulturni djelatnici osobito su radosni i zahvalni za ovaj dragi susret s Vama. Vi ste, naime, dugi niz godina kao profesor djelovali na nekoliko sveučilišta, te svojim predavanjima i objavljenim radovima dali nemjerljivi obol razvoju teološke znanosti, posebice na području odnosa vjere, znanosti i kulture. Okupljeni članovi Akademske zajednice Hrvatske svjesni su koliko je ulogu imala vjera i Crkva u povijesti našega naroda.

1. Ponosni smo na umjetnike i znanstvenike koji su nas svojim radom zadužili i ostavili vrijedna djela u Domovini i u inozemstvu, posebice one koji su djelovali u Vječnom gradu Rimu. Dopustite mi, Sveti Oče, spomenuti samo neke:

- kipar Ivan Duknović (*Giovanni Dalmata*) iz XV. stoljeća čiji je reljef Majka s djetetom i anđelima (*Madonna con Bambino*) resio grobnicu blaženog Ivana Pavla II. prije prijenosa njegovog tijela u baziliku sv. Petra.

- umjetnik slikar Julije Klović (Giulio Clovio) iz XVI. stoljeća koga su nazivali 'Michelangelom minijature'.

- filozof, polihistor, humanist i učenjak Frane Petrić (Francesco Patrizi) iz XVI. stoljeća koji je predavao platonsku filozofiju na Sveučilištu La Sapienza.

- ugledni liječnik Gjuro Baglivi (Giorgio Baglivi), profesor anatomije na La Sapienzi i arhijatar dvojice papa, Inocenta XII i Klementa XI. na prijelazu 17 u 18 stoljeće.

- isusovac Ruđer Bošković (Ruggiero Boscovich), astronom, filozof, matematičar i polihistor koji se u Rimu proslavio uz ostalo i sanacijom pukotina na kupoli bazilike Svetog Petra. Njegovu 300. obljetnicu rođenja obilježavamo ove godine. To su samo neka imena, Sveti Oče, između silnog broja zaslužnih ljudi hrvatskog porijekla koji su ostavili tragove u Vječnom gradu na području filozofije, teologije, književnosti, diplomacije, znanosti i umjetnosti.

2. Još jednom, Sveti Oče, izričem Vam iskrenu zahvalnost za ovaj susret s predstavnicima znanstvenika i kulturnih djelatnika. Kao što smo ponosni na umjetnike i znanstvenike koji su svojim radom ostavili vidljive tragove u Vječnom gradu Rimu, tako smo ponosni i Bogu zahvalni što nas je iz Vječnog grada obasjavala svjetlost nauka svete Katoličke Crkve. I posebice njezina skrb za razvoj školskih, odgojnih i visokoškolskih ustanova. Ponosni smo što je već koncem XIV. stoljeća (1396.) utemeljeno Generalno filozofsko-teološko učilište dominikanskog reda u Zadru, što Hrvatsku svrstava u red država s najstarijim sveučilišnim gradovima Europe. Uz to je iz Isusovačke akademije nastalo 1669. današnje Sveučilište u Zagrebu. A prije 150 godina đakovački biskup Josip Juraj Strossmayer osnovao je Akademiju znanosti i umjetnosti. To sve pokazuje kako su ovdje Katolička Crkva i znanost, odgoj, umjetnost i kultura uspješno surađivali. U duhu one Max Planckove misli da „za teologe sve počinje s Bogom, a za znanstvenike sve završava s Bogom“.

Imajući k tomu u vidu kako su odnosi Svete Stolice i hrvatskog naroda stoljećima bili dobri, te koncem prošlog stoljeća okrunjeni diplomatskim odnosima i međudržavnim Ugovorima, u ime hrvatske akademske zajednice izričem Vam srdačnu dobrodošlicu, Sveti Oče, i želim ugodan i blagoslovljen boravak u Hrvatskoj.

Niko Zurak